

Protokoll vid förelägningsdiskussions-
öfning med föreningen Läk och Allvar
söndagen den 5 april 1903.

§ 1

Protokollet öfver förra mötets diskussion upplästes och godkändes.

§ 2.

Diskussionen öppnades af kamrat Hulda Flykt som ledde dess förhandlingar.

§ 3.

Den vid ett föregående möte af kamrat Wide inlämnad fråga så lydande:
"När kan en yngling anses som man" i uppfogs till behandling.

Wide inledde frågan, och ville han att frågan skulle skärskäddas från så olika
håll som möjligt, ville att äfven de kvinnliga kamraterna, skulle säga sin mening.
Framhöllt att det var karaktären som gjorde det manliga.

Jonas Magnusson, jag anser om en 14 års yngling har sig en pris och tal den
bör få vara man.

P. Gunnarsson. Jag anser en yngling är man, när han blifvit så stor att han
kan ha stor rock, att en eldhafva ryms i hvardera fickan.

J. Magnusson. En yngling bör också kunna klara sig i alla sorters kortspel
för att kunna kallas man.

Wide ville ej anse sådana ynglingar för män, som hade och visade de egenskaper
som de föregående talarna framfört. De som hyta sådana vanor och egenskaper
äro enligt min tanke sämre än fi. Jag anser en yngling vara man då han
respekterar andras åsikter samt kommit så långt att han kunnat bilda sig
en någorlunda klar åsikt om livets frågor och spørsmål. Det är väl ingenting
som är så fullt och rött som att visa förakt för våra föräldrar, ty börjar vi
hyskas vara så stora att vi ej behöfva hafva vördnad för dem, då äro vi för
snittet förlorad.

P. Gunnarsson. Jag vill motsäga den föregående talaren i hans yttrande, ty
om alla skulle anses som djur som innehade de vanor och begrepp som jag fram-
burit då kunna vi med säkerhet antaga att 3/4 af jordens befolkning skulle bli

beträktadt som djur.

Wide begärde ordet och sade, den är man, som kan företaga sig de mest våldsamme handlingar, den är man som våldför kvinna och följer sina mest simpla och låga begär, den är man som begagnar hvarje tillfälle som gifvas att sätta sig upp mot sina föräldrar, hatar fosterlandet och allt lagbundet, ja denne är i sanning man.

24.

Som resultat af Diskussionen affattades och godkändes följande resolution:

"Den han anses man som sätter sig upp mot sina föräldrar samt kan säga de mest grofsta ^{och sätte} ord samt hvars kroppshydda antagit så stor volym, att flickan på den rock han bär kan ryman en ölfälla.

25.

Kretik.

J. Magnusson kretiserade ett par af kamraterna för att de under deklamationen voro inne i köket och förde oförd, så att alla blefvo stödda.

Wide Jag vill kretisera ordf. J. Magnusson därför att han allt för hastigt lät klubban falla i bordet hvarför ingen kunde ^{kunna} begära votering, också vill jag kretisera J. Magnusson för att han skyndade sig att begärda en af kamraterna ville ha en upplysning om det fattade beslutet.

En sådan upplysning skall alltid ordf. skynda sig att gifva.

J. Magnusson Jag vill tacka kamrat Wide för upplysningen. Men jag tycker han var nästan nog så stor i fedringarna, det är ej så godt att vara ordf. första gången och vara utan fel.

Wide jag har ej tänkt att man skall sätta horn i sidan på mig, fastän jag säger hvad jag tycker, det var ju ingen annan än jag som tyckte det och därför kunde ju kamrat Magnusson ej behöfva bli ond på mig, men jag skall försöka ligga hadonefter, men det kan ni gärna lägga på hjärtat att den som ej vågar något vinner ingenting, detta kan ni gärna ta med er hem.

Fusteradt:

Axel Johansson.
t. f. Ordf.

Dag som ofvan
J. O. Jönsson.

Vskreterare,

Protokoll fört vid
föreningen Leks och
Allvars Diskussionsöfning
den 10 April 1903

Till ordf. valdes Abel Johansson till sek.
Anna Jönsson

§ 1.

Protokollet från föregående möte upplästes
och godkändes.

§ 2.

Inlämnades en fråga till diskussion så
lydande "är vy och skämtkort värdigt att
rekommendera" Och upptogs frågan entydigt
till behandling.

Anna Jönsson tyckte att om man har
en vän eller bekant långt borta kan det vara
trefligt att skicka en vy, men skämtkort ville
hon ej rekommendera.

Fr. J. Johansson ansåg för sin del att
vackra vyer från aflägsna trakter vore trefliga
ansåg skämtkort sämre.

Pär Gunnarsson ville försöka framkalla hur
stort värde det var att ha en hop vy, skämt
och genre kort samt att den tid som ätgäinge
att skriva samt sända sådana kort nog var
väl anvärd.

Fr. J. Johansson försökte fälla mot föregående
talare att dåliga kort inte var annat
än hänligt kastas på brasan.

Paula Flykt fann det nog roligt att få
vy- och skämtkort, men det är tid
och penningslörande rekommenderade ej mycket

sändning af sådana.

J. Jönsson tyckte det var bra att sända och få vy- o skämtkort man kunde därigenom stifta bekantshaf med den man aldrig sett, den som aldrig får ett kort är väl ej bekant med någon.

Inte Magnusson ville rekommendera sådana kort i största mängd ett bevis på att man har många fästmän och fästmör. Man bör springa till station så mycket som möjligt.

J. Magnusson tyckte sig finna genom föregående talare att det vore bra för man blef bekant så fort, men det kan vara dåliga personer man blir bekant med då man inte känner honom personligen.

Nils Vide framställde att man skickar nog lite vykort till mans måste tillstå sin egen svaghet förstått vira att vy- o skämtkort sändningen har en framsida och baksida samt att postvärdet tjänar mest på dem. Om man är ute och reser kan man gärna skicka något vykort från någon vacker trakt ville rek. vykort. Men det fins äfven en baksida det är skämtkortet, om man får en idiotisk skämttry det är det mest fula saker som kan tänkas målade på ett sådant kort.

L. J. Johansson understödde Vide angående skämtkortet

Nils Vide ville göra en framställning hvad värde en skämttry har, om man skulle skicka en sådan

bunt skämtbrey till ett prappersfabrik så finge
man inte sälja dem emedan rödfärgen som
finnes i den samma skulle anses ofartig.

J. Jönsson lyckte sig uppfatta som om
vide endast fått dåliga kort vidhåll
att vykort och en del skämtkort vore bra

Anna Göransson ville man borde ha någon
skiltnad på med hvilken man väslade
eyer, det kunde ju vara den sämsta
person man kunde tänka sig.

Vils vide framstälde att man bör väl
veta om det är en frisk person man
fått vy från emedan sjukdomar lätt
kunna spridas genom sådana kort.
Endast till vänner och bekanta bör man
skicka eyer.

Hulda Flykt ansåg mer härligt att skriva
ett brev i stället för att skicka
någon vy.

Vikre Larsson yrkade att då man har fått
tag i 5 eller 10 öre det vore bäst
att köpa ett vykort för detta.

P. Gunnarsson ansåg det ett stort tidsvödande
att skriva och sända vykort man
borde i stället använda tiden på
lämpligare sätt samt så att man
hade någon behållning.

Frågan bordlades till ett kommande
möte.

Besluts öfra kritik öfver diskussionen.

Inte Magnusson ville bedja sekr. att uttänna
sitt biträde högt i stället för att gå
och kvicka med någon.

P. Gunnarsson kritiserade kamrat K. J. Johansson
för att han tog upp en mängd
vy- o skämtkort under diskussionen
för att visa dem för kamraterna.

K. J. Johansson urskuldade sig med att vide
gjorde på samma sätt.

Vide tyckte att om en syndas inte
bör kamrat Johansson synda för det.

Justerat betyga:
J. H. Wallberg
ordf.

Or och dag som ovan

Anna Jonsson

Protokoll fört vid Föreningens
Fek och Allvars
diskussions öfning. ^{den} 13 April
1903.

§ 1.

Föregående mötets diskussionsprotokoll upplästes
och godkändes.

§ 2.

Den från föregående mötet bortlagda fråga
upptogs till behandling, men när ingen
talare yttrade sig förklarades frågan vara
nog, diskuteradt.

§ 3.

Mötet utsåg enhälligt A. Chahlberg att inlämna
en diskussions fråga.

§ 4.

A. Chahlberg inlämnade en fråga så lydande
Bör py- o. skämtkort bortarbetas och i så fall
på hvilket sätt?

Mötet beslöt upptaga den inlämnade fråga
till behandling. Hvaråfter frågeinlämnaren
infedde frågan med följande ord:

Jag för min del anser att py o. fantasikort
på det skarpaste bör bortarbetas, ty det end
som vinnes med dem är att förstöra pengar
och att vi kamrater inom Föreningen från
denne dag borde besluta oss för att ej beförd
korrespondensen med dessa, samt att påträ
på våra vänner och bekanta i detta anseende.

Frågan blef föremål för en liflig diskussion.
På hvilket framhölls att pykort vara af stort värde
f. x. om man hade rest och beskådat åtskilliga
trakter och sedan finge se dem på en py så uppväck
minnet så att man får en verklig föreställning om hur
där var.

Men att fantasikort borde utrotas därom var

alla som yttrade sig eniga.
Andra ansågo äfven att ryerna ej voro af det
ringaste värde utan skadliga ty om man
började med py öfvergick man snart till de mest
arnaraliska och fula fantasikort.

Det framhölls att ryer från vår tid voro både
fästliga och nyttiga för våra efterkommande
släkten ty daregonomi kunde de på en verklig
föreställning om landskapernas beskaffenhet i
den tid som rätt före deras dagar. Om vi t. x. haft
ryer på olika trakter och redskap från stenålders
tiden så hade vi kunnat öfvertyga oss om att dessa
redskap verkligen existerade på den tiden. — — —
Andra framhöll att vi sjunkit i en dålig last
så skall vi väl ej arbeta på att på våra efterkom-
mande i samma stände — och om vi haft ryer
från denna tid skulle vi ej patta det ringaste
värde på dem och de skulle genom den värkan
som luften gjort på dem ändradt både färg
och utseende, man kunde i stället skapa sig historiska
och geologiska löcker där man bäst kunde tillägga
sig kunskap om hur våra förfäder haft det,
Och de som voro mycket intresserade kunde
i stället för att sända mycket begagna sina
pengar för att resa till ett museum där de i
verkligheten singe se hvad våra förfäder haft att
bjuda sina efterkommande släkten på.

Proposition begärdes: men då ingen talade
vidare begärde ordet; förklarades diskussionen i
denne fråga vara avslutad.

Stödet beslöt antaga följande resolution.
Att py-fantasikort - skämt-genrekort bör
afskaffas

Öfverläggningen förklarades vara slut.

Dag som ovan
Justeradt betygas: Hilda Flykt.
Theodor Ljunggren Sekr.
T. F. Ördförar

Protokoll fört vid föreningen
Lek: Allvars Diskussions öfning,
den 24 1903 -

1
Uppläste protokollet från föregående möte,
och godkändes.

2
Till diskussion inlemnades en fråga af kamraten
Jonas Jonsson så lydande. Är det lämpligt att
förtaga danslekar inom föreningen Lek: Allvar?
Frågeförslagsställaren inledde frågan och anförde bland
annat, att danslekar inom föreningen icke vare
det rätta, han ansåg att föreningens rykte därigenom
skulle skadas.

Jonas Magnusson, ansåg att när man inköpt lekbocker
som stod danslekar i så skulle man öfra sig i
sådant, och ej bry sig om hvad folket pratar utan
göra det man själv vill.

Jonas Jonsson, tyckte bättre vara att föreningen hade ett
godt rykte än riskerade få ett dåligt, menade att
det säkerligen ej alltid var rätt det som stod i
"lekböckerna."

Kans Gustaf Eriksson, sade att det fanns Apostlar i gamla
testamentets tid som dansade, men för det kunde man
ej säga det var rätt.

Per Gunnarsson, tyckte om man gjorde danslekar som
t. ex. väfra radmal, så kunde man ej säga det vare
farligt och ville man ej skulle rätta sig efter rykten.

Erik Lundin, instämde med föregående talare, och tyckte
att när på Folkhögskolor gjorde danslekar det
ej borde vara orätt öfra på föreningen.

H. G. Eriksson, vötte föregående talare med att fast på
Folkhögskolor gjordes danslekar var det ej därför sagt
att det var det rätta.

Per Gunnarsson, ville man ej skulle ingå på
Folkhögskolans område angående danslekar
Jonas Jonsson, ville veta hvilken skilnad det var på
dans och danslekar, - blott musik, - och om ag
af lokalerna var mot mot det både man rätta sig
därefter.

Erik Lundin, anförde att enar föreningen blifvit nyhet
till danslekar, så skulle föreningen förlös före
- ständarinnan för lokalerna sökt anstånd därtill.
Jonas Magnusson, ville man skulle försöka få en lokal da
man får öfra danslekar.

Per Gunnarsson, replikerade, "Vänta tills vi får komma
då göra vi danslekar så mycket vi vill utan att
byta någon lokal."
Jonas Magnusson, anskade att den som agde lokalerna skulle
saga något i frågan.

Ingen resolution antogs, utan diskussionen fick
utgåra svar på frågan.

En ny fråga inlemnades af Per Gunnarsson, till
diskussion. Är det tillåtet inom föreningen att
gifva uttryck åt sina tankar i hvad riktning som
helst, utan att någon af medlemmarna tager anstöt?
Frågan blef efter en kort diskussion bordlagd till
nätta möte.

Dag som afvar
Calise Nilsson

Justerat:
Theodor Junggren
t. f. Ordförar

Protokoll
Hållet vid föreningen delk ö öloas
diskussionsöfning å extra möte torsdagen
den 30 april 1903.

Mahlberg Hålda Stykts protokoll läs ha
blifvit hemne idömt omskrifvas. Skågas
nu, om verkligen mötet kan idöma en
sekreterare omskrifva protokollet. Detta bestred
talaren.

Wilde Så vida protokollet ej var i öfves-
enstämmelse med förhandlingarna kunde
mötet idöma sekreteraren omskrifva det.

Mahlberg Hålda Stykts protokoll efter
ändringen bliv uppläst och godkändt
kan vi ej godkänna protokollet. Läs dagen
Gunnarsson

Hålle endast läsa upp stadgarna
i monumet 6 i § 13. uppläste
därefter om att protokollet skulle ändras,
att det skulle skrivas om vet jag
ej hvar det står, utan endast att det
ej godkändes.

Wilde Detta är ja att diskutera om påvens
skågg. Håde föreningens idömt sekreteraren
att skrivas om protokollet så är det
faktiskt gjadt. Öreslag att ordföran-
den skulle framställa proposition

Magnusson Vi kunna ouibkorligen ej
godkänna protokollet förän vi fått hört
det en gång till.

Mahlberg.

Ej godt minnas när man ej hade något utkast att gå efter! Tycke protokollet skulle godkännas hem det än befinns vara Gunnarsson

Så såg att om sekreteraren hade glömt så kunde väl mötet minnas så mycket från ena gången till den andra Mahlberg

Så såg att det blef villervalla och att man kom för långt från ämnet. Tyckte protokollet skulle godkännas genom proposition godkändes Hilda Flykts protokoll.

Förväglande mötes (Kalis Vilevans) protokoll godkändes här efter.

Därefter upptogs kamrat Gunnarssons från förväglande möte bordlagda frågor.

Om det tillätet inom föreningen att gifva uttryck åt sina tankar i hvad riktning som helst utan att medlemmarna tagas anstöt?

Kronberg

Så saunt som ordspråket säger. "Man lär så länge man lever". Om en kamrat begär ordet och säger att man menar ett annat kvärför ej då tillrättavisa honom. Detta vore ju till ens eget bästa. Men ansåg att om någon attför groft förslämpade personligheter dessa eller den skulle vända sig till styrelsen.

Möde

Det egns af den här Högskola som det kommit
en Inmön på träden detta är ju beklagligt
hvar för sig skall man taga anstöt om man
blir varnad man är då ej till kamraternas
belågenhet, jag anser att man bör upptaga
anmärkningarna som kamrallika bevis.

Kronberg

Utsäg att man ändå inte skulle
gå in på personligheter

Möde

Föreningen är till för att utbyta
tankar vi bör ha rätt att uttrycka oss
hur vi vilja, meningen är att det vi skola
diskutera saker och ting utan att dö-
läsa på oss mot hvarandra.

tyckade yttrandesrätt och yttrandesfrihet.

Reklamade förresten sitt samvete i denna
fråga

Mahlberg

Jag tycker att föreningen bör
lofa rätt att fritt uttala sin mening
men vi bör akta oss att ingå på
personligheter

diskussionen blef avslutad på Högskola.

Någon kritik försvors ej.

af Kaurat Kronberg intressades och
antogs Högskola "Hvad är sann ungdoms-
glädje"?

Högskola beviljades till nästa ord.
möte

Justeras
Mahlberg

Som öfvar
Eric J. Lundberg
tf. Sekr.

Protokoll fört vid
diskussionsöfning inom
föreningen Lök & Sura
Pöndagen den 10 Maj 1903.

§ 2. Diskussionsöfningen öppnades af Kmr.
Anders Wahlberg, hvilken och ledde förhand-
lingarna.

§ 1.

Protokoll från förra diskussionsöfningen
upplästes och godkändes.

§ 2.

Upplogs till behandling den vid förra
mötet af Kmr. Kronberg inlemnade
frågan: "Hvad är sann ungdomsglädje?"

Kronberg inledde frågan samt framhöll att
den sanna ungdomsglädjen kan vara
på flera vis. Dribland att man
finner glädje i att höra på foglar-
nas kvitter samt att äktgifva på
naturen omkring oss.

§ 3. Wahlberg försökte visa att vi inte kom-
mit så långt att vi kunna taga
naturen som föremål för vår glädje,
när vi i de flesta fall skan på
roligt så kommer glösen och kort-
leken fram i sådant kunna vi
inte finna glädje.

Anna Magnusson framhöll att genom sam-
manslutning t. v. som för förening
så man kunde vara tillsammans för
att leka, sjunga & deklamera så kunde
man finna ganska mycket glädje.

Anna Gäransson tyckte att man hade

liten glädje af att sitta här på
föreningsmöten när man inte vore
tillfredsstätt utan änskadet hem, andra
saker.

O. Nord tillfrågade en af de kvinnliga
kamraterna om inte t. ex. att
mjölka kor vore någonting hvaraf
man kunde finna glädje, men
som något riktigt dåligt vore
att dricka pilsdrycker sådana
skänka lifsleda istället för
glädje.

Kronburg framhöll att då människan
är skapad ~~efter~~^{efter} Guds beläte
så måste hon dana sig därefter
trädde att som glädje var att
söka i religiös läsning och att
vara med på bönestunder.

J. Mahlborg instämde med Nord att
arbete var något hvari man
kunde finna glädje.

Kronburg sökte framhålla att genom
dansande hela nätter man
kunde mista ungdomsglädjen
istället att få sådana undrade
om man kunde vara tillfreds-
stätt efter en utdansat natt.

O. Nord framvisade hur han flera
gänger gått från station med
korgen på ryggen samt sagat
hit och dit men aldrig kunnat
finna någon glädje af sådant,
men jag har varit för svag.

mången gång då någon bjöd till
på en sup skulle jag varit
oändligt tacksam om någon hjälpte
mig att afstå från att dricka
Ante Magnusson tyckte att man borde
hinna glädje i det man tycker
är bäst.

J. Wahlberg framhöll att man hade
så många tillfällen att glädja
sig blott man tog dessa i
anspråk samt beagnade sig därpå.

Diskussionen förklarades
slut och fick diskussionen
utgå till svar på frågan.

förstärkt:
J. Gunnarsson
t. f. Ordför.

Som afvar
J. Gunnarsson
biträdande sek.